Magyar Fatermelők stb. orsz. egyes. jelentése 1926.

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET
1851
1866/1991

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

MAGYAR FATERMELŐK, FAKERESKEDŐK ÉS FAIPAROSOK ORSZÁGOS EGYESÜLETE

JELENTÉSE

1926. ÉVI MŰKÖDÉSÉRŐL.

Ik.: 405-0

OEE Könyvtár
Áll.Ell. 2018

AZ EGYESÜLET KIADVÁNYA.
1927.

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

MAGYAR FATERMELŐK,
FAKERESKEDŐK ÉS FAIPAROSOK
ORSZÁGOS EGYESÜLETE

JELENTÉSE

1926. ÉVI MŰKÖDÉSÉRŐL

OEE Könyvtár
Áll.Ell. 2018

ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET / 1866 / 1851

AZ EGYESÜLET KIADVÁNYA.

1927.

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

Tisztelt Közgyűlés!

Ismét egy év — fennállásunk harmincharmadik esztendeje — pergett le az idő rokkáján azóta, hogy utoljára jelentünk meg t. Tagtársaink előtt, számot adandó azon munkásságunkról, amelyet a t. Tagtársak reánk ruházott bizalmából végeztünk. Amióta jelentésünket Trianon gyászkeretében adjuk közre, bevezető elmélkedéseinkben mindig felszakadnak régi sebeink s ilyenkor önkéntelenül is kitörnek belőlünk azok a keserű panaszok, amelyeket a nagy összeomlás és a békediktátum jogfosztásai által elszerencsétlenedett hazánk nemzeti és gazdasági életének szemlélete vált ki. Ha most mégis nem ezekkel a panaszokkal kezdjük, ez persze nem jelenti azt, mintha sorsunk felett rezignálnánk, vagy e viszonyok megváltozhatatlanságának gondolatával akár egy pillanatig is megbarátkozni tudnánk. Nincs okunk felhagyni a panaszokkal, de azt mégis örvendetesen kell észlelnünk, hogy a nemzet példátlan veszteségek okozta lesujtottságából kezd magához térni. Államhatalmunk tekintélye megerősödött, államháztartásunk rendje teljesen helyreállott, a szanálási művelet folyományaként működött idegen ellenőrzés alól felszabadultunk. A normális gazdasági viszonyok felé haladásunkat maga az 1926. évi június havában tartott népszövetségi konferencia állapította meg, amikor kijelentette, hogy Magyarország pénzügyi stabilitása biztosítva van. Ha államháztartásunk örvendetes konszolidációját nem is követte nyomon a magángazdaság regenerálódása, úgy a legpesszimisztikusabb szemléletnek is konstatálnia kell a lassú javulás jeleit. A mi szakmánkra tükröztetve vissza az általános gazdasági helyzet képét, ezúttal is megnyugvással kell konstatálnunk, hogy szakmánk a krízis pusztításain már túl van, s azt jól állotta ki, ami arra mutat, hogy a szakma szilárdan és egész-

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

ségesen van megalapozva. Államfinanciáink teljes rendezésével kapcsolatban a kormányzat tudvalevően igen nagy beruházási programmot állított fel, amelynek egy része már a mult évben is végrehajtható volt, egy része pedig a következő költségvetési évben fog keresztülvitetni, amely beruházások által produktív formában fog visszatérülni azon anyagi áldozatoknak egy része, amelyet az adózó kereskedelem és ipar juttatott az államnak, úgy, hogy e beruházások keresztülvitele előreláthatólag a mi szakmánk lüktető erejére is élénkítőleg fog hatni.

Természetes azonban, hogy mindez még nem visz bennünket arra, hogy a másik végletbe, túlzó optimizmusba essünk, mert hiszen attól, hogy gazdaságunk normálizódálásáról beszélhessünk, bizonyára még igen messze vagyunk. Ennek még számos akadály áll útjában, amelyek elhárítása részben a guvernementális feladatok közé tartozik, végső sorban azonban bizonyára a gazdasági tényezők önerejétől függ. Nekünk tehát ily körülmények között, — s ezt újra és újra el kell mondanunk, — csupán egy feladatunk lehet: a magunk és szakma iránt tartozó kötelességünket teljesíteni és szentül és bennünk az a meggyőződés, ha ezt a jelszót követni fogjuk, úgy közelebb fogunk jutni ahhoz a mindnyájunk által sóvárgott időkhöz, amelyek nemzeti és gazdasági létünk virágzását és boldogulását jelentik.

* * *

Az általános érdekű gazdasági és pénzügyi problémák szakmánkra való visszahatásaikban természetesen bennünket is igen élénken foglalkoztattak. E problémák közé tartozott egyebek közt a tőkeszegénységünk mellett minél égetőbbé váló hitelkérdés. A gazdasági körök itt még mindig állami segítés szükségességét hangoztatták, s az ipar és a kereskedelem is bizonyára joggal hivatkozhattak arra, hogy az állam nemcsak a mázsás közterhek elviselhetetlen súlyát rakja reájuk, hanem támogatólag lépjen fel, ha nem akarja, hogy nemcsak a nemzet vagyona, hanem azon társadalmi rétegek is elpusztuljanak, amelyekre az állam léte alapítva van. A hosszú lejártú ipari kölcsönök, a kereskedelem

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

hitelének intézményes biztosítása, ezek voltak azok a követelmények, amelyek hitelviszonyaink megjavítása szempontjából az elmult évben is elhangzottak.

Pénzügyi stabilizálódásunkkal helyreállt közhitelünk azonban ezen a téren állami támogatás nélkül is, a mult évben határozott javulást hozott; a külföld bizalma mifelénk kezd fordulni, ami hitéletünk regenerálódására s a hitelnyujtás feltételere sem maradhatott minden hatás nélkül.

Ingó jelzálog.

Gazdasági köreink, különösen a mezőgazdasági és ipari érdekeltségek az év elején többizben sürgették az ingó jelzálog bevezetését, amelytől elszikkadt hitelforrásaink egy új intézménnyel való felfrissítését reméltek. Az igazságügyminiszter úr e sürgetéseknek eleget teendő, az év elején egy szélesköru ankétet rendezett annak megvitatása céljából, vajjon az ingó jelzálog gazdasági viszonyaink közepette egyáltalában és ha igen, milyen terjedelemben és elvek szerint valósítható meg? E szaktanácskozmányon, amelyre egyesületünk is meghivást nyert és azon részt is vett, mindenekelőtt az az elvi kérdés volt eldöntendő, vajjon az ingó jelzálog alkalmas eszköz-e arra, hogy a termelés, ipar és kereskedelem számára egy könnyen kezelhető és kellően kihasználható olyan új hitelformát teremtsen, amely egyúttal elegendő biztosítékot nyujt a hitelezőnek és összeegyeztethető a forgalom biztonságának követelményeivel. Erre a kérdésre az érdekeltség szempontjából elvileg igennel válaszoltunk, mert az ingójelzálog bevezetése az akkori szűkös hitelviszonyok közepette kívánatosnak mutatkozott; a forgalom biztonságának megóvását illetőleg pedig hozzájárultunk a szaktanácskozmányon megnyilvánult ahhoz a felfogáshoz, hogy az ingó jelzálog megalkotható akként, hogy az összes figyelembejövő követelmények, ezek között a forgalom biztonságának szempontjai is kielégítést nyerjenek. A szaktanácskozmányon ezzel szemben az ingó jelzálog bevezetése ellen főleg három irányban nyilvánultak meg aggályok. A kereskedelmi körök az intézmény meghonosítását aggályosnak tartották elsősorban a személyi hitelképesség szempontjából, amelyre szerintük az ingó jelzálog csökkentőleg hatna. Azonkívül azt han-

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

goztatták, hogy a zálogtárgyaknak az intézmény jogi jellegéből folyó kötelező nyilvántartása az államnak olyan megterhelésével járna, amely az intézmény jelentőségével arányban nem állana. A harmadik és legsúlyosabb aggály az volt, hogy az ingó jelzálog által nyujtott intézményes biztosítékok nem lehetnek elegendőek. Ez aggályokkal szemben azonban a gazdasági érdekeltségek túlnyomó többsége elvileg az intézmény meghonosítása mellett foglalt állást és ezt az álláspontot képviseltük az ankéten is, hangsúlyozva mégis azt, hogy az ingó jelzálog az általunk képviselt három termelési ágazatban: a fatermelés, ipar és kereskedelemben szerintünk egységesen keresztül nem vihető. Igy különösen mellőzendőnek tartottuk az ingó jelzálog bevezetését a változásnak alá vetett kereskedelmi raktárakra nézve, amely nézetünk egyébként megfelelt az ankéten megnyilatkozott egyetemleges felfogásnak.

Az ankét eredményei alapján azután az igazságügyminiszter úr a mult év közepén egy újabb törvényjavaslattervezetet dolgozott ki. E tervezet saját indokolása szerint nem kívánja érinteni a nálunk bevált zálogintézményeket, hanem azokat egy hiánytpótló jogintézménnyel kívánja kiegészíteni és ehhez képest csak oly ingóságokra enged jelzálogot alapítani, amelyeket eddig azért nem lehetett kézi zálogba adni, mert a termelésben nélkülözhetetlenek, valamint olyan ingóságokra, amelyek eddig az ingatlan sorsával való szoros jogi kapcsolatuk miatt egyáltalában nem, vagy pedig korlátolt mértékben szolgálhattak önálló zálogbiztosítékul. Nem vette fel továbbá a tervezet az ingó jelzálog tárgyai közzé a nyilt üzletben elhelyezett, változó kereskedelmi áruraktárt. Az ingó jelzálogi hitelbiztosíték eszközeinek és mértékének megállapításából keletkező súlyos érdekellentéteket a tervezet igyekezett áthidalni, kijelentvén azonban, hogy a tervbevett szabályozás számol azzal, hogy az ingó jelzálog nem nyujthat sem olyan biztosítékot, mint az ingatlan jelzálog, melynek tárgya kicserélhetetlen, sem pedig olyant, mint az ingó kézizálog, amelyet a hitelező tart birtokában; mindazonáltal a tervezetben javasolt biztosítéki eszközök segítségével a személyi hitelt véli erősíthetni. Végül gondot fodított a tervezet arra is, hogy az ingó jelzálog ne

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

befolyásolja a forgalom gyorsaságát és biztonságát, ne sértse a korábbi zálogjoggal biztosított hitelező és harmadik jóhiszemű személyek jogát és általában ne támadhasson kétség az ingó jelzálogtárgy iránt érdekelt személyeknek egymás közötti jogi helyzete tekintetében.

Az ezen szempontok figyelembevételével készült tervezet egyesületünknek is megküldetvén véleményezés végett, arra vonatkozó kívánalmainkat és előterjesztéseinket egy igen részletes (közel 20 nyomtatott oldalra terjedő) memorandumba foglaltuk össze, amelyből kiemeljük a következőket: Általánosságban kifejtettük, hogy a javaslat többé-kevésbbé helyesen oldja meg az ingó jelzálog jogi intézményként való megalkotásának szerteágazó nehéz problémáját és általában helyesen érzékelte a gazdasági érdekképviseletek részéről az intézmény megalkotása szempontjából abban a tekintetben megnyilvánult óhajokat, hogy az intézményt milyen tárgyakra lehessen kiterjeszteni, hogy kelljen annak publicitását szabályozni és hogy miként óvassanak meg a szabályozásnál a közhitel és a forgalom biztonságának mindennél fontosabb követelményei. A részletekben az ingó jelzálog *tárgyi körét* szabályozó intézkedéseknél a vállalkozásszerű *erdei fakitermelés* (erdőipar) *hovatartozandóságát illetően*, a jogalkalmazásban a multak tapasztalatait szerint már előálló kétségek eloszlatása végett, szükségesnek véltük kimondani azt, hogy az *erdőipar a törvény alkalmazása szempontjából szintén az erdőgazdaság körébe tartozzék*. A mező- és erdőgazdaságban *jelzálogtárgyul* igénybevehető dolgok tekintetében a fakitermelés szempontjából behatóan foglalkoztunk a függő termés ingó jelzálogul való felhasználásának kérdésével. Jogi érvekkel illusztráltuk azt a nézetünket, amely szerint a *tövön álló faállományra alapítható ingó jelzálog* a gyakorlatban rendkívül súlyos komplikációkra fog vezetni, különösen akkor, ha — amint ezt a javaslat tervezi — a függő termésre alapított ingó jelzálog a specifikáció (feldolgozás) útján előálló anyagokra is kiterjed, mert itt összeütközésbe fognak kerülni az állaghitelező, továbbá azon hitelezők, akik akár a lábon álló, akár a ledöntött, avagy feldolgozott fára szereztek ingó jelzálogot. Az ebből előálló jogi helyzeteknek bonyolultságára való tekintettel az intéz-

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

ménynek forgalomképességét és hasznavehetőségét a függő terméssel — és így a lábon álló fatermással, mint jelzálogtárgygyal való vonatkozásaiban is — ezek után nagy mértékben kérdésesnek jeleztük. A *dologösszességek* elzálogosítását a javaslat helyesen kizárólag a *felszerelésre* kívánván korlátozni, ennek a törvényben világosan kifejezésrejuttatást kértük. A *kereskedelmi ingó jelzálogtárgyak* körének meghatározását illetően helyeseltük a javaslat helyesen csupán a kereskedelmi raktárak *elkülönített* készleteinél engedi meg az ingó jelzálog konstituálását; ennek azonban szintén precizebben leendő kifejezésrejuttatását indítványoztuk. Az ingó jelzáloggal biztosítható *követelések tárgyi körét*, a hitelező kilétére és a gazdasági célra való utalás elhagyásával, akként véltük szabályozandónak, hogy a mező- vagy erdőgazdasági, vagy ipari és kereskedelmi üzlet folytatásával kapcsolatos *bármely* hitelezési ügylet a törvény által megállapított keretek között ingó jelzáloggal biztosítható legyen. A fedezet *biztonságának* megvédésére irányuló célon túlmenőnek jeleztük a javaslatnak azt az intézkedését, amely szerint a zálogadós (elzálogosító) az ingó jelzálog „állandó elhelyezését" a hitelező beleegyezésével nem változtathatja meg, mert úgy véltük, hogy ha egyszer a javaslat az ingó jelzálogtárgy feldolgozását is megengedi és csupán a feldolgozás tényének bejelentését írja elő, úgy ezzel ellentétben állana egy olyan szabály, mely a tárgy elhelyezésének megváltoztatását tiltaná, mivel a feldolgozás legtöbbször az „állandó elhelyezés" megváltoztatásával jár. Arra az intézkedésre pedig, hogy az elzálogosítás ténye a zálogtárgyon feltüntethető legyen, azt mondottuk, hogy ez az egész intézményt túlközel hozza a kézizáloghoz s az instituciót az adós szempontjából ellenszenvessé teheti, mivel az adós a kézi zálogbaadástól éppen azért idegenkedik, mert a kézizáloghitelező a kézizálogbaadás tényének a zálogtárgyon való feltüntetését megköveteli tőle. A *jóhiszemű szerzés védelmét* tárgyazó intézkedéseket is részletes bírálat tárgyává tettük és e tekintetben különösen agályosnak jeleztük a szerzés rosszhiszeműségére vonatkozó szövegezést, amelyet nem tartottunk kielégítőnek és azt mondottuk, hogy felfogásunk szerint elegendő volna az ingó jelzáloghitelezőnek a jelzálogból folyó jogait egy

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

általános szabállyal mindazon harmadik személyekkel szemben, akik a szerzéskor rosszhiszemben voltak, érvényesíthetőnek kijelenteni. Hangsúlyoztuk azonban e mellett, hogy bármilyen is legyen a szabályozás, az ingó jelzálog oly erős biztonítékokkal, mint amilyenekkel jogrendszerünk a dologi jogokat bástyázza körül, fel nem ruházható és éppen ezért a gyakorlati élet fogja végeredményben megmutatni azt, vajjon a javaslat biztosítékai elegendőek-e arra, hogy egyfelől a jelzáloghitelezőt, másfelől pedig a harmadik jóhiszemű szerzőt megvédelmezzék. E tekintetben — mondottuk — talán az egyetlen hatályos szankció a javaslatnak büntetőjogi rendelkezései, amelyeknek szigora úgy az adóst, mint a hitelezőt alkalmas elrettenteni a súlyos károkat okozó cselekményektől és mulasztásoktól.

Ámbár az érdekelt — különösen a mezőgazdasági — körök a javaslatnak az országgyűlés elé való terjesztését már ismételten megsürgették, a javaslat jelentésünk évében, sőt azt követően mindeddig nem került parlamenti tárgyalás alá. A magunk részéről a mily érdeklődéssel is tekintünk a törvényjavaslat sorsa elé, úgy azzal szemben a mi szakmánk szempontjából — éppen a memorandumunkban tárgyalt számos nehézségek miatt — valami túlságos vérmes reményeket nem táplálunk és így végeredményben a gyakorlat fogja igazolni azt, vajjon az ingó jelzálog tényleg oly forgalomképes intézmény-e, amely a gazdasági élet hitelkereteinek kitágítására alkalmas.

Az »OHE«.

Hiteléletünk egy igen fontos mozzanataként kell feljegyeznünk — mert a kényszeregyesség intézményének kedvezményével az adósok részéről űzött visszaélések megszüntetéséhez és ezzel közhitelünk megszilárdításához lényegesen hozzájárult — az Országos Hitelvédő Egyletnek a kényszeregyességi jog reformjával kapcsolatban 1926. évi március havában történt megalakulása. Az ipari és kereskedelmi köröknek ezáltal egy rég sürgetett óhaja vált valóra és ha nem is sikerült elérni azt, hogy a fizetésképtelenségek ügyének intézése a csődönkívüli kényszeregyesség jogintézményének megszüntetésével és a kötelező magánegyességnek

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

minden vonalon való behozatalával, kizárólag az arra hivatott kereskedelmi és ipari érdekeltségek autonómiájába utaltassék, a reform mégis e cél elérése irányában igen jelentős előrehaladást jelent és mindenesetre lényegesen letompította azoknak a visszásságoknak élét, amelyek abból állottak elő, hogy a kényszeregyességi eljárás intézése a kötelező magánegyességi kísérlet teljes félretételével, kizárólag a rettenetesen költséges és hosszadalmas bírósági eljárás hatáskörébe volt utalva. Az Országos Hitelvédő Egylet megalakításában egyesületünk is résztvett, amennyiben helyet foglalt azon érdekképviseletek között, amelyek az OHE.-et életrehívták és képviseletet is nyert az OHE. igazgatóságában. Egyébként szakmánknak az Országos Hitelvédő Egylettel való közvetlen kapcsolata azáltal, hogy szakmánk tudvalevőleg a Fakereskedők és Faiparosok Hitelezői Védegylete révén már több mint két évtized óta külön hitelvédő szervvel rendelkezik, az utóbbi útján, amely az OHE. fiókjává vált, bonyolódott le. A magunk részéről csupán azt kell örömmel és megelégedéssel konstatálnunk, hogy az OHE. teljes mértékben beváltotta azokat a várakozásokat, amelyeket az ipari és kereskedelmi érdekeltségek létesítéséhez fűztek, amiben bizonyára jelentős része van az OHE. kiváló vezetőségének és a hivatása magaslatán álló, agilis ügyvezetésnek.

Talpfaszállítási ügyek.

A talpfatermelésnek, Trianon óta sajnálatosan összezsugorodott hazai termelésünk annyira jelentős tényezőjének, jogos érdekei megóvására és előmozdítására, főként a MÁV. részére eszközölt talpfaszállítások ügyével kapcsolatban, igen nagy gondot fordítottunk. E tekintetben mindenekelőtt elismeréssel és megelégedéssel kell regisztrálnunk a MÁV. igazgatóságának abbeli elhatározását, amely szerint a szükséglet túlnyomó részét előterjesztéseinkhez képest hazai termelésű fából s hazai szállítók útján szerezte be, amely ténykedésével a MÁV. érdemes vezetősége nagy hálára kötelezte az érdekeltséget, mert az ebben jóleső jelét látta annak, hogy a MÁV. igazgatósága a hazai fatermelés és fapiacnak a mostani kedvezőtlen gazdasági viszonyok által előállott súlyos helyzetét méltányolni tudja és akarja.

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

A MÁV. talpfaszállításainak lebonyolítása még sem járt minden zökkenő nélkül. A MÁV. nevezetesen a mult évben folyamatban volt talpfaszállítási szerződések lebonyolításánál a fennálló határozmányok betűjéhez ragaszkodva, a szállítók terhére kötbéreket állapított meg és azokat járandóságaikból levonásba helyezte azon a címen, hogy a felek a szállítási határidőket pontosan be nem tartották. Ez ellen kötelességünknek véltük a MÁV. igazgatóságánál felszólalni és mindenekelőtt arra utalni, hogy a kötbéreknek ilyetén, a szerződések betűszerinti magyarázata alapján történő érvényesítése ellenkezik azzal az általános jogelvvel, amely szerint a talpfaszállítási szerződéseket is a kölcsönös hűség, jóhiszeműség és gyakorlati életfelfogás szerint lehet magyarázni; ezen elv szerint pedig akkor, amikor a MÁV. talpfaszükséglete fedezve van, nem lehet arról szó, hogy a MÁV. a szállítási határidő túllépése miatt kötbérek formájában súlyos szankciókat alkalmazzon, ha e határidőtúllépés neki semmiféle kárt, vagy hátrányt nem okozhatott. De arra is rá kellett mutatnunk, hogy a talpfaszállítási szerződések határidejének naptárszerinti betartását azért sem lehet követelni, mert a MÁV. a szállítást, eltérően az eddig követett gyakorlattól, nem a szállítást megelőző év novemberében vagy decemberében, hanem csak a rákövetkező év február és március havában adta ki, ami magában véve is késleltette a termelésre alkalmas termékek előállítását, beszerzését, nem szólva arról, hogy állandó esőzések vagy más erőhatalom jellegével bíró körülmények a talpfának kitermelését amúgy is hátráltatták. Nem hallgathattuk el e mellett azt sem, hogy az érdekeltség ilyen szigorú elbánást azért sem érdemel meg, mert abban az időben, amikor a MÁV. a legnagyobb talpfainségben szenvedett, teljes lojalitással, sokszor anyagi érdekeinek háttérbeszorítása mellett, sietett a talpfainségben szenvedő MÁV. segítségére. Azt a kérelmet terjesztettük tehát az igazgatóság elé, hogy azokat az eseteket, amelyekben a MÁV. a felekkel szemben a szállítási határidő be nem tartása miatt kötbérigényt érvényesített, revizió alá vegye és a szállító feleket — amenyiben kötelezettségeiknek egyébként megfeleltek, — a kötbér fiztése alól mentse fel, egyúttal pedig a szállítások még le nem bonyolított része tekintetében a szál-

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

lítási határidő túllépése miatt érvényesíthető kötbér alkalmazásától tekintsen el. A MÁV. e kérelemre azt felelte, hogy külön kell választania a kötbér szempontjából a talpfaszállítások ügyét a váltótalpfaszállítások dolgától, mert az utóbbiaknál az elmaradt szállítás késedelmet és károsodást jelent és így a MÁV. nem mondhat le kötbérfelszámítási jogáról (amit mi nem is kértünk); azonban kijelentette, hogy azon cégekkel szemben, akik szállításban vállalt kötelezettségeiknek megfeleltek és a felmerült kényszerítő körülmények folytán a szállítási határidő meghosszabbítását kérték, ezen kérelmeket előterjesztésünk indokainak méltánylásával jóakarattal fogja elintézni. Ugyanekkor a végső beszállítási terminus tekintetében a közbeneső szállítási határidőt a talpfára nézve 1926. október 31-ig meghosszabbította, a végső szállítási terminus meghosszabbításáról azonban nem mondhat le.

Az 1926—27. évi talpfaszükségletek fedezésére a MÁV. mult év őszén előterjesztésünk folytán a szokottnál korábban írta ki a pályázatot, amit csak helyeselhettünk. Az ajánlati felhívás egyes kikötései érdekelt tagtársainkra nézve sérelmesek lévén, azoknak megváltoztatását kértük. Igy sérelmeztük az ajánlati felhívás azon kikötését, amely szerint a megrendelt bükktalpfák legkésőbb 1927. július végéig szállítandók le, valamint azt a feltételt is, hogy amennyiben a megrendelt bükktalpfák fele 1927. április végéig leszállítást nem nyerne, úgy a MÁV.-nak jogában álljon a késedelemből folyó igen súlyos joghátrányokat a szállító fél ellen alkalmazásba venni. Hivatkozással arra, hogy a bükktalpfák termelése és kifuvarozása a tavaszi és nyári mezei munkákkal esik egybe, úgy hogy a jelzett kikötésnek eleget tenni nem lehet, azt kértük, hogy a bükktalpfák felerésze május végéig, az egész mennyiség pedig augusztus végéig legyen leszállítható. Fel kellett szólalnunk továbbá a hazai termelésű talpfákra nézve előírt kettős átvétel igen hátrányos rendszere ellen, amely szerint a talpfák „ideiglenesen" a leszállítási állomásokon, „véglegesen" pedig úgy minőségileg mint mennyiségileg a telítő telepeken vétessenek át. Kifejtettük, hogy az ideiglenes és végleges átvétel közötti különbségtétel a felet oly bizonytalanságnak teszi ki abban a tekintetben, hogy az

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

általa termelt és szállított árut a MÁV. átvettnek fogja-e tekinteni, amelynek őt kitenni jog és méltányosság szerint nem lehetséges. Kértük ennélfogva a kiírás feltételeinek idevonatkozó részét akként megváltoztatni, hogy a hazai termelésű talpfák és váltótalpfák a feladó állomáson minőségileg és mennyiségileg véglegesen vétessenek át és az ideiglenes átvétel legrosszabb esetben csupán az erdőben, a termelés helyén átadandó, valamint a külföldi talpfák és váltótalpfáknál foghassan helyt akkép, hogy azok minőségi átvétele a határállomáson vagy a termelőállomáson, mennyiségi átvételük pedig a telítő telepen történjék. Végül kifogásoltuk az ajánlati felhívásnak azt a feltételét, hogy a felhívás alapján történő rendelések odaítélése, az eddigi gyakorlattól eltérően, nem 30, hanem csak 60 nap mulva történjék, mert méltánytalannak jeleztük, hogy az érdekeltség ajánlata mellett ilyen hosszú ideig lekötve maradjon.

Ezen előterjesztésünket a MÁV. igazgatósága csak annyiban vette figyelembe, hogy a szóbanállást 60 napról 30 napra szállította le; egyebekben azonban a bükktalpfák átadási határidejét nem volt hajlandó módosítani, a kettős átvétel rendszerének elejtését tárgyazó kérésünkre pedig azzal válaszolt, hogy a kiírásban szintén csak egy átvételről van szó, ami azonban nyilván ellenkezik a kiírás tartalmával, s hogy továbbá az előzetes átvételt a MÁV. csak a szállító cég külön kérelmére engedélyezi, mert ez az átvétel tisztán az ő érdekeit szolgálja.

A kiírásnak ebbeli változatlanul megmaradt sérelmes intézkedéseit ezek után csakis akként lesz módunkban reparáltatni, — és ezt bizonyára nem fogjuk elmulasztani — hogy szorgalmazni fogjuk a MÁV. különben is teljesen elavult talpfaszállítási szerződései feltételeinek megváltoztatását, amely alkalommal reménlhetőleg módunkban lesz az előző kiírásban foglalt összes sérelmes kikötéseket kiküszöböltetni.

Közbe kellett lépnünk a talpfaajánlati versenytárgyalás megtartása után abban az irányban, hogy a hazai származású faanyagok, nemkülönben a hazai fakereskedelmi vállalatok ajánlatai egyenlő feltételek között a külföldiekkel szemben előnyben részesíttessenek. E végből memorandumot intéz-

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

tünk a kereskedelemügyi miniszter úrhoz, amelyet küldöttségileg adtunk át. Ezen memorandumunkban részletesen vázoltuk Trianon folytán amúgy is eltörpült fatermelésünk viszonyainak külföldiével szembeni hátrányos voltát, utalva arra, hogy munkabéreink, a nyers anyagok, a segédeszközök árai, a kamatláb, a közterhek, a bennünket környező államokéinál jóval magasabbak és a munkások ellátási viszonyai is a külföldiekné! költségesebbek. Kiemeljük azt, hogy a szállítás tekintetében támasztott igen rigorozus kívánalmak is mily nagy mértékben hátráltatják a belföldi termelés részére a gazdaságos fakihasználás lehetőségeit és mennyire növelik az előállítási költségeket. Mindettől eltekintve azonban — így szólottunk — a külföldiek azért is előnyben vannak a belföldiekkel szemben, mert a telítőtelepekhez sokkal közelebb feküsznek, mint a magyar termelők, akiknek termelő állomásairól a telítőtelepig járó önköltségi fuvart is számításba kell venniök. Rámutattunk arra, hogy amíg a magyar érdekeltségek külföldi hatóságok közszállításaiból — így a külföldi vasutak talpfaszállításaiból is — ki vannak rekesztve, vagy pedig, ha azokban részt is vehetnek, árajánlataikat nem veszik figyelembe, addig nálunk az ajánlattétel a külföldiek részére lehetővé van téve és így a viszonosságnak hiánya ebben a tekintetben is a belföldiek hátrányára érvényesül. Külföldi példákra, nevezetesen a német vasutakra hivatkoztunk, ahol a belföldi szállítók ab ovo 10%-os előnyt élveznek külföldi ajánlattevőkkel szemben. Ezért tehát mi is hasonló kérelmet terjesztettünk elő; a hazai kereskedelem támogatása szempontjából továbbá azt, kértük, hogy a MÁV. talpfában vagy más faanyagban mutatkozó szükségletének ama része tekintetében is, amely a hazai származású anyagokból való szállítás útján nem fedezhető, a hazai cégek ajánlatait külföldiekkei szemben azonos feltételek mellett előnyben részesítse.

Ezen memorandumunkra a kereskedelemügyi miniszter úr már jóval a talpfaajánlatok elintézése után válaszolt, amelyben memorandumunk egyes pontjaira reflektálva, arra utal a miniszter úr, hogy az államvasutak igazgatósága szükségletéből mindazt, amit az ajánlattevő hazai fatermelők termelőképességének figyelembevételével megfelelő mennyiségben és

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

a kívánt időre teljes biztonsággal megkapni remélhetett, kizárólag a hazai termelés útján fedezte és csakis azon mennyiségre nézve kért és kapott a külföldről való beszerzésre engedélyt, amely mennyiségek leszállítása a hazai termelés útján biztosítottnak nem volt tekinthető. Kijelentette továbbá a miniszter úr a külföldi származású faanyag szállításával a legolcsóbb ajánlattevő, a MÁV.-val régi üzleti összeköttetésben álló és részben Budapesten is telepes szállító cégek fognak megbizatni.

Ha a miniszter úrnak ezen kijelentései kétségkívül nagy mértékben honorálják is a hazai érdekeltségek kívánalmait, úgy még sem fogadják el azt a fent kifejtettek szerint minden tekintetben jogos és méltánylandó álláspontot, mely szerint a belföldi árajánlatok a külföldiekkel szemben egy bizonyos százalékos eltérés esetén is előnyben részesíttessenek. Ezen álláspontunk elfogadtatását tehát szintén a fentebb már említett azon tárgyalások számára kell fenntartanunk, amelyeket a MÁV. versenytárgyalási feltételeinek revíziója végett kezdeményeztünk és ezen alkalommal mindent el is fogunk követni, hogy jelzett álláspontunk keresztülhatoljon.

Fel kell végül itt tárgyalt akciónk során említeni azt is, hogy a MÁV. igazgatóságánál előterjesztést tettünk arra nézve, hogy a hazai termelésű *erdei fenyőből* készült, továbbá *szíjácsot* tartalmazó *tölgy*talpfák és váltótalpfák, ha azok a minőségi feltételeknek egyébként megfelelnek, szintén átvétessenek. Az erdei fenyőből készült talpfákat illetőleg hivatkoztunk arra, hogy ez a fanem a nyugatmagyarországi erdőségekben nagyobb állagokban fordul elő és hogy a vasúti berendezések szempontjából bizonyára legmagasabb színvonalon álló német birodalmi vasutak az erdei fenyőt telített állapotban nagy mértékben használják pályafenntartási fák céljaira. A szíjácsot tartalmazó fára nézve pedig hangsúlyoztuk azt, hogy az ilyen talpfák ugyancsak Németországban, telített állapotban igen erős igénybevételű vonalakon is használtatnak és arra kértük a MÁV. igazgatóságát, hogy e tekintetben lépjen érintkezésbe az illetékes külföldi vasutakkal annak megállapítása végett, hogy ezek a szíjácsos talpfával milyen tapasztalatokat tettek. A lefolyt talpfaszállítások során ez az előter-

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

jesztésünk a kívánt terjedelemben még nem mehetett keresztül, amennyiben a MÁV. a szíjácsos tölgyfát csak árredukció mellett vette át, az érdekeltségnek ezen jogos kívánalmát azonban továbbra is napirenden tartjuk és igyekezni fogunk annak adandó alkalommal a maga egészében érvényt szerezni.

Vámügyek. A vámtarifának azon intézkedése, amely szerint a fűrészelt lombfákat, továbbá a kiszabott ládaalkatrészeket vámmal sujtja, a gyakorlati alkalmazásban számos panaszra adott okot. A vámkezelés sérelmessége mindenekelőtt abban nyilvánult, hogy a vámtarifa vonatkozó tételei alá esőnek minősített faanyagok elvámolását a vámhivatalok — jóllehet erre az előterjesztéseink folytán a pénzügyminiszter úr által annak idején kibocsátott rendelet alapján utasítást nyertek, — számos esetben nem a határszéli vámhivataloknál, hanem a leadóállomáson eszközölték. Ezenkívül igen gyakran előfordult az, hogy a vámhivatalok fűrészelt lombfának minősítettek olyan anyagokat is, amelyek ilyenekül egyáltalában nem minősíthetők; így pl. előfordult esetben a nyers bükktalpfaküldeményt is fűrészelt gerendának deklarálták. Még kirívóbbak voltak azok a sérelmek, amelyek a vámtarifa 470. tételének alkalmazása körül merültek fel, amely vámtétel a *kiszabott ládaalkatrészek* elvámolásáról intézkedik. Ezen az alapon ugyanis a vámhatóságok előfordult esetekben minden olyan fűrészelt anyagot, amely a ládaalkatrészek meghatározott hosszméretén (110 cm.) alul maradtak, kiszabott ládaalkatrésznek minősíttettek, ami által a fűrészelt *rövid* anyag is igen tetemes, 100 kg.-kint 3 aranykorona vámmal sujtatott.

Ezen visszásságok sürgős megszüntetése érdekében a pénzügyminiszter úrnál indokolt előterjesztést tettünk. Ebben a fűrészelt lombfaanyagok vámkezelését illetőleg a vámhatóságok és vámkirendeltségek kitanítását kértük arra nézve, hogy mindaddig, amíg a szóbanlevő vámtétel (amely a szomszédállamokkal időközben létesült viszonossági megállapodások folytán ma már csupán a cseh-szlovák behozatalban áll fenn), *kizárólag* a fűrészelt lombfákra alkalmaztassék.

A kiszabott ládaalkatrészek vámkezelése tekintetében az előfordult visszásságokra való tekintettel egy megfelelő vám-

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

tarifadöntvényben annak kimondását kértük, hogy a vámtarifa 470. tétele alá kizárólag a *tűlevelű* fákból készült és méretekre szabott ládaalkatrészek tartoznak, ellenben nem tartoznak e tétel alá azon fűrészelt építőfaanyagok, amelyek az ott előírt hosszúságnál — 110 cm.-nél — rövidebbek. E részben kifejtettük, hogy a kiszabott ládaalkatrészek — helyesen — azért soroztattak a vámköteles cikkek közé, hogy ezzel a hazai ládagyári ipar védelemben részesüljön. Önként értetődik azonban, — így érveltünk, — hogy ez a védelem nem akart elmenni odáig, hogy *minden* olyan fűrészelt anyag, amelynek méretei a 470. tétel alatt meghatározott méretek között mozognak, pusztán ebből az okból ládaalkatrésznek minősíttessék. Felvilágosítottuk a pénzügyminiszter urat arról, hogy ládagyártáshoz a hazai üzemekben elsősorban is kizárólag rövid fenyőfadeszkákat szoktak használni és ezért oly kirívóan visszás az a többízben megismétlődött eset, amely szerint fűrészelt lombfát is ládaalkatrészek minősítettek; a vámkötelezettség kérdésének csupán a méretek alapján való elbírálását másodsorban azért jeleztük lehetetlennek, mert egy ilyen vámkezelés mellett a vámvédelem, ha az állandósulna, éppen a védeni kívánt ládaipar szempontjából egyenesen fordított vámvédelem gyanánt érvényesülne. A ládagyárak ugyanis a ládák készítéséhez éppen azon rövid méretű anyagokat szokták felhasználni, amelyeket a vámhatóságok helytelenül ládaalkatrésznek kezelnek, s így előfordult az, hogy egy ilyen helytelenül kezelt küldeményt éppen egy ládagyár kapott meg, amelyről pedig igazán nem lehet feltételezni azt, hogy kiszabott ládaalkatrészekből akar ládát előállítani. E memorandumunk folytán az elmult év végén a kereskedelemügyi miniszter úr képviselőjének elnöklete alatt szaktanácskozmány is tartatott, amelyen jelzett álláspontunkat érvényesítettük és ezenfelül azt kértük, hogy a vámtarifadöntvényben a ládaalkatrészek mibenléte újból determináltassék. Kiemeltük itt azt, hogy a ládaalkatrészek mindig meghatározott méretekben, konszignáció szerint szállíttatnak, különös ismertetőjelük továbbá az is, hogy a ládaalkatrészeknek derékszögűre le-

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

vágottaknak kell lenniök; ezenkívül pedig minden ládaoldalrészhez fejrész is szállítandó, amelyet a laikus is megismer és így a rövidanyaggal való összetévesztés alapos szemlélet mellett ki van zárva. Miután pedig a rövidanyag szokványos méretei már 90 cm.-nél kezdődnek, gondoskodást kértünk arra nézve, hogy az ilyen méretű anyagok mint fűrészelt anyagok vámmentesen jöhessenek be, annál is inkább, mert a rövidanyag, még a mondott méretek mellett is, a kiszabott ládaalkatrészektől eléggé megkülönböztethető. A kereskedelemügyi miniszter úr képviselője a maga részéről azt a megoldást ajánlotta, hogy a rövid méretű anyagoknak a kiszabott ládaalkatrészekkel való összetévesztése és az ebből előálló visszásságok meggátlása céljából a kiszabott ládaalkatrészek egységes méretei 1·10 cm.-ről 1 méterre szállíttassék le; az általunk indítványozott vámtarifadöntvény azonban mindeddig nem hozatott meg, pedig nem kell bővebben fejtegetnünk, hogy az előálló sérelmek orvoslása ezt a döntést mindkét érdekeltség szempontjából feltétlenül szükségessé teszi, amiért a döntés kibocsátását továbbra is szorgalmazni fogjuk.

Tagtársaink panasza folytán előterjesztés tárgyává kellett tennünk az egyes vámhivataloknak azon eljárását, amely szerint az e részben fennálló intézkedések túllépésével a *vámszemléket* minden egyes esetben *hivatalos helyen* és *hivatalos órán kívül* foganatosított vámkezelésnek minősítik s ezen az alapon járó igen magas — waggononkint mintegy 8 pengő — szemledíjat számítanak fel. Sérelmesnek jeleztük elsősorban azt, hogy a vasúti állomáson teljesített vámvizsgálatot „hivatalos helyen kívül" teljesített szolgálatnak deklarálják és felszólaltunk az ellen, hogy a vámhatóságok a kivételből szabályt csináljanak és minden szemlét hivatalos órán kívül teljesítsenek és hogy ebben az esetben is két tisztviselő szemleköltségét vegyék számításba. Utaltunk arra, hogy a vonatkozó körrendelet helyes értelmezése szerint a vasúti pályaudvarokon működő vámhivataloknál a hivatalos helyen és hivatalos órák *alatt* — miután pedig az állomáson történő vizsgálat szintén hivatalos *helyen* teljesített eljárásnak minősül — a vasúti állomáson mint hivatalos helyen, hivatalos órákon *kívül* teljesített szolgálatokért is tisztviselőnkint legfeljebb 20.000

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

korona volna felszámítható. De még ez a felszámítás is magas, mert a faküldeményekre nézve alkalmazásba kellene venni azt a rendelkezést, amely szerint a felszámítható díj akkor, ha a hivatalos eljárás igen kevés időt és fáradságot igényel, tisztviselőnkint 10.000 koronát tehet ki. Utaltunk arra, hogy a faküldemények megszemlélése sem sok időt, sem valami túlságos fáradságot nem igényel, és így a vonatkozó utasítás értelmében a faküldemények vámkezelése oly „különös méltánylást érdemlő eset" gyanánt fogható fel, melynek fennforgása esetén az utasítás értelmében a fentemlített 10.000 korona szemledíjtételt kell alkalmazni.

A központi vámigazgatóság ezen felterjesztésünket vizsgálat tárgyává tette, az elintézés azonban jelentésünk évében még nem történt meg; önmagától értetődőleg gondoskodni fogunk azonban arról, hogy ez a kérdés érdekelteinkre kielégítő megoldást nyerjen.

Díjszabási ügyek.

Díjszabási ügyekben tett lépéseinkről számolva be, szólanunk kell elsősorban a helyi érdekű vasutak igénybevételével történő szállításoknál alkalmazott ú. n. *tört tarifális számítás megváltoztatása* ellen folytatott akciónkról, amelyről már mult évi jelentésünkben részletesen beszámoltunk. Ennek eredményekép a m. kir. államvasutak, bár pénzügyi okokból nem voltak hajlandók az érintett szállításokra nézve az egységes díjszámítást engedélyezni, mégis azt a könnyítést eszközölték, hogy 100 km. távolságig — a távolság csökkenésének arányában — leszállították a fuvardíjakat. Ezenfelül a szállítási díjtételeket a MÁV. kezelésében levő helyi érdekű vasutakkal való forgalomban a kezelési illeték felével is csökkentették.

A hazai termelésű *tűzifa* vasúti szállítási díjának mérséklése iránt az elmult évben az Országos Erdészeti Egyesülettel karöltve, többízben tárgyalásokat folytattunk a kereskedelemügyi miniszter úrral, amelyek azonban eddig még nem hoztak meg a kívánt eredményt.

A *hazai fűrészekbe szállított gömbfára* vonatkozóan egyesületünk kérésére annak idején megadott és a mult évben meghosszabbított kedvezmény értelmezése körül — amiként ezt előző évi jelentésünkben már szintén előadtuk, — nézeteltéré-

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

sek merültek fel. A kedvezményre nevezetesen azon ipari vállalatok is igényt támasztottak, amelyek a rönkfát nem fűrészükön, hanem ipartelepükön, saját ipari termelésük céljaira, tehát nem deszkává, léccé stb. fűrészelik fel. A kedvezmények ilyetén alkalmazása ellen állást foglaltunk, az előállott divergenciákat sikerült a kívánságunk folytán 1926. évi július 1-én életbelépett díjszabási határozmányokba felvett oly tartalmú rendelkezéssel eloszlatni, amely szerint a fűrészekhez szállított gömbfára engedélyezett kedvezmény csak olyan fűrészekhez menő szállítmányokra vonatkozik, amelyek fűrészelt faanyag előállításával és forgalombahozatalával, vagy bérvágással iparszerűen foglalkoznak, és amelyek a díjszabás vonatkozó tételei alá eső fűrésztermékeket további feldolgozás nélkül állítják elő.

A fűrészüzemmel bíró, de a kedvezmény élvezetére jogosított vállalatok jegyzékébe fel nem vett tagtársainknak felvétele iránt többízben kérelmet intéztünk a MÁV.-hoz, amely ebbeli kérésünknek, miután a szükséges előfeltételek kellően igazoltattak, mindenkor előzékenységgel eleget tett.

E kedvezménnyel kapcsolatban meg kell említenünk, hogy annak a gömbfából előállítandó nyers fríz s az ebből gyártott kész parkettafára leendő kiterjesztése iránt előterjesztést tettünk, amely előterjesztésünknek a MÁV. helyet is adott.

Ugyancsak indítványoztuk a szóbanlevő kedvezménynek a hazai fűrésztelepekre szállított furnírrönkökből előállított kész furnírokra való kiterjesztését is, amely kérésünk azonban jelentésünk évében még nem nyert elintézést.

Az ú. n. *csaposfa* vasúti szállítási díjtételét deklasszifikáció útján leszállítani kértük, amely kérelmünk teljesíttetett is, amennyiben a jelzett fatermék a XII. fuvardíjosztályból a XIII. osztályba helyeztetett át.

A *fűrészelt karókra* nézve — amennyiben azok hegyezett állapotban szállíttatnak — szintén megfelelő díjkedvezményt eszközöltünk ki.

Érintenünk kell e helyütt azon előterjesztésünket is, amelyet a MÁV. igazgatóságánál tettünk azon sérelmek orvoslása végett, amelyek a Romániából érkező faküldemé-

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

nyeket terhelő *román vasúti fuvardíjak átszámításánál* állottak elő.

A m. kir. államvasutak ugyanis a román vasutakkal kötött egyezménynél fogva a mult évben lehetővé tették azt, hogy a Romániában feladott küldemények bérmentetlenül szállíttassanak Magyarországba oly módon, hogy a román vasúti vonalakon esetleges fuvardíj itt Magyarországon legyen kifizetendő. Amily megnyugvással fogadta ezt az intézkedést a hazai importőr érdekeltség, mert tehermentesítve vélte magát attól, hogy a szállításnak amúgy is igen tetemes költségeit még a román fuvardíjak előlegezésével is növelje, épp annyira illuzóriussá vált az elővételezésben rejlő előny azáltal, hogy a MÁV. a leiben fizetendő román vasúti fuvardíjaknak átszámítását teljesen indokolatlanul magas árfolyam mellett eszközölte és eszközli még ma is. Ez ellen külön előterjesztésben szólaltunk fel, melyben rámutattunk arra, hogy a vidéki tagtársaink rendszerint nincsenek is abban a helyzetben, hogy a román fuvar kifizetése céljából effektív lei bankjegyeket szerezzenek be, ami által igen tekintélyes árfolyamveszteséget szenvednek, de valutapolitikai szempontból is hátrányosnak mondottuk a MÁV. túlzottan magas árfolyamait, mert a kereskedők magukat az árfolyamkülönbözettel mentesíteni óhajtván, állandóan keresik az effektív leibankjegyeket, ami a kurzust erősen befolyásolja. Szóvátettük e mellett azt az anomáliát, hogy egyes állomások egyenesen megtagadják a román vasúti fuvar kifizetése céljából felajánlott leibankjegyek átvételét és csupán magyar koronákban hajlandók a MÁV. átszámítási kurzusán elszámolt román előfuvar kiegyenlítését elfogadni. Intézkedéseket kértünk tehát arra nézve, hogy az állomások az átutalt román vasúti fuvardíjak effektív bankjegyekben való kifizetését feltétlenül fogadják el és hogy továbbá abban az esetben, ha a fizetés nem ilyen módon, hanem átszámítás mellett történik, a leire nézve a Nemzeti Banknak a fizetés napját megelőző napon hivatalosan jegyzett középárfolyama vétessék számításba. Végül arra való tekintettel, hogy az effektív leiben való fizetés lehetősége a vidéken gyakorlatilag legtöbbször keresztülvihetetlen, azt kértük, hogy a MÁV. tegye lehetővé a címzettnek azt,

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

miszerint addig is, amíg a fizetendő román fuvardíj effektív valutában kiegyenlítést nem nyer, a címzett a fuvardíjak fedezetére szükséges összeget utólagos elszámolás mellett magyar koronákban biztosítékul letehesse.

A MÁV. igazgatósága ezen kérésünkkel szemben rideg elzárkózást tanusított, utalva arra, hogy az általa alkalmazott felár a napi valutaárfolyam jegyzésének legfeljebb 3%-át teszi ki (ami azonban a tapasztalati adatokkal ellenkezik). A leibankjegyekben való fizetés visszautasítására vonatkozó panaszokat a MÁV. orvosolni igérte.

Minthogy ez az elintézés semmiképen sem kielégítő, a panaszok megismétlődése esetén meg fogjuk tenni az alkalmas lépéseket arra, hogy az átszámításnál tapasztalt ezen anomáliák megszűnjenek.

A *fekbérmentes időnek leszállítása* tekintetében a mult év végén előterjesztett kérésünk szintén eredménnyel járt.

Felemlítendőnek tartjuk még e helyütt, hogy a közgazdasági szempontból oly jelentős átmeneti forgalomban többizben tettünk előterjesztést megfelelő díjtételek engedélyezésére, amely előterjesztéseinket a MÁV. kellő figyelemre méltatta.

A jugoszláv-magyar, osztrák-magyar, magyar-lengyel köteléki díjszabás megújítása, illetve életbeléptetése alkalmával jelentésünk évében is közreműködtünk abban az irányban, hogy beszereztük az érdekeltektől a díjszabás megalkotásánál megkívánt forgalmi adatokat, nemkülönben azon feladási és rendeltetési állomásokat, amelyeket érdekelt tagtársaink a köteléki díjszabásba felvenni kívántak.

Ezenkívül a szakmánkat érintő díjszabási rendelkezésekről tagtársainkat és a szakma nyilvánosságát körlevelek és a szaksajtó útján állandóan tájékoztattuk.

Forgalmi adó.

A forgalmi adó rendszere által a gazdasági életből kiváltódó ismeretes bajok és visszásságok, a lefolyt évben is változatlanul fennállottak. A kedvezőtlen gazdasági viszonyok közepette változatlanul érezhető volt annak a tehernek nyomasztó volta, amely a forgalmi adó révén az ország iparára, kereskedelmére és fogyasztó közönségére nehezedett. Élén-

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

ken illusztrálja ezt a pénzügyminiszter úrnak a Smith-féle jelentések megszűnésével, annak folytatásaképp az ország pénzügyi helyzetéről kiadott bulletinje. Ebből azt láthatjuk, hogy a forgalmi adóból az 1925—1926-iki költségvetési év első nyolc hónapjával szemben, amikor 94·9 millió P folyt be, az 1926—1927-iki költségvetési év ugyanazon periódusában a forgalmi adóbevétel 91·7 millió P-t tett ki, amely csökkenés azonban csak látszólagos, mert a forgalmi adókulcs 1925. aug. 1-ével történt leszállítása az aug. 1-je előtti szállításokra nem érvényesült, amiért is az 1926—1927. költségvetési év 8 hónapjában a bevétel az előző esztendő hasonló időszakával szemben az adókulcs csökkentése dacára végeredményben lényegesen emelkedett. Emelkedett pedig a bevétel abból az adóból, amelynek megteremtésekor az volt a kimondott célja, hogy csupán átmeneti tehertételként, pénzügyi egyensúlyunk helyreállításáig, szerepeljen az államháztartás bevételei között. Azok a zaklatások, amelyek ezt az adónemet a legellenszenvesebbé tették, működésünk lezajlott esztendejében talán helyenkint némileg enyhültek, de még sem szüntek meg.

A mindezen tényezők együtthatásaként változatlan erővel megnyilvánult reformkívánságokkal szemben azonban a pénzügyi kormányzat továbbra is csak az ígéretekig jutott el s ezeket is — amennyiben a fázisos adó behozatalára vonatkoztak — lényegesen restringálta, a nélkül azonban, hogy ezen ígéretek a gazdasági életünk egyeteme részéről folytonosan megismétlődő sürgetések dacára beváltattak volna.

Már előző jelentésünkben megemlékeztünk arról, hogy a pénzügyi kormányzat csupán az elsőrendű közszükségleti cikkek, nevezetesen a liszt, hús és tűzifára nézve helyezte többször kilátásba a reformnak az egyfázisú adórendszer behozatala útján való keresztülvitelét, ami azonban nem történt meg. A lefolyt év első negyedében a pénzügyi kormányzat tárgyalásokat indított meg ugyan a vezető érdekképviseletekkel jelzett cikkekre behozandó a fázisos adó keresztülviteli módozatainak megbeszélése végett, amely tárgyalásokba egyesületünk is belevonatott, e tárgyalások azonban a kérdést semmivel sem hozták közelebb a várt megoldáshoz. E

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

tárgyalásokon egyébként behatóan megvitattuk a tűzifára és faszénre nézve behozandó egyfázisú forgalmi adónak kulcsát és alkalmazási módozatait. Ebbeli előterjesztéseink során a belföldi termelésű tűzifára 2%, az importált tűzifára pedig 3%-os forgalmi adókulcsot indítványoztunk akkép, hogy az ilymódon kiszabandó forgalmi adó lerovásával a további átruházás után esedékes forgalmi adó is kiegyenlítést nyerjen. Ezen javaslatainkat az előző memorandumainkban foglalt számításokra alapítottuk, figyelembevéve mégis az azóta történt adókulcsleszállítást, amely mellett — előző számításainkkal szemben — egy 2·9%-os átlagos kulcs állott elő, s ezt az import faternék tekintetében 3%-ra, a belföldi termelésű fa után 2%-ra véltük ki-, illetve lekerekítendőnek. Az import tűzifa adókulcsának ilyen határok között leendő megállapítását azzal tartottuk indokoltnak, hogy az importfának egy jelentős része eddig egyáltalában nem, egyéb része pedig általában csak egyszer fizetett forgalmi adót és így az import tűzifánál az egyszeres átlagos fázisnak felvétele annál indokoltabbnak mutatkozott, mert — amiként ezt nem győztük elég nyomatékkal hangsúlyozni, — a kir. kincstár ilyen módon a forgalom oroszlánrészét képező importfánál így egészen biztosan megkapná azt az adót, amelytől a szállítások igen nagy részében, legalább az első fázisban úgyszólván teljesen elesett. A belföldi termelésű fának adókulcsát illetően — ugyancsak utalással korábbi memorandumainkra — a hazai termelés érdekeinek védelmével indokoltuk a leszállítást. A fenti kulcsok alkalmazása melletti adók kivetése és lerovására nézve azt javasoltuk, hogy a kivetés és lerovás az importfánál a behozatal alkalmával, a belföldi termelésű fánál pedig — a vasúton vagy hajón történő szállítás esetén — a feladóállomáson, a tengelyen való fuvarozás esetén pedig (ami azonban a közforgalmú szállítási eszközzel lebonyolódó forgalommal szemben alig számottevő) a kövezetvám, vagy pedig a helypénz lerovása alkalmával történjék. A kivetés alapjául szolgáló forgalmi érték megállapítása tekintetében annak a rendelkezésnek a forgalmi adóra való átvitelét javasoltuk, amelyet a pénzügyminiszter úr annak idején előterjesztésünk folytán a vámkezelési illeték alapjául szolgáló érték megállapítására

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

vonatkozóan bocsátott ki és amely rendelkezés szerint az adóalapul szolgáló forgalmi értéknek azon 10.000 kg.-os vasúti kocsirakományokra vonatkoztatott mindenkori érték szolgálna, amelyet egyesületünk időről-időre a vámhatóságoknál bejelent. A tengelyen elszállított tűzifa értékének megállapítását a vármegyei közigazgatási bizottság gazdasági albizottságaira kívántuk volna bízni. Természetesen ezen alkalommal is hangsúlyoztuk annak elvi szükségességét, hogy az egyfázisú adórendszer necsak a tűzifára, hanem az *összes egyéb fatermékekre* is kiterjesztessék, mert azok legnagyobb része, — így különösen az épületfa — elsőrendű szükségleti cikknek minősül, s a kötött gazdálkodás idejében a hatósági árszabályozás és ellenőrzés szempontjából mindig ilyennek minősíttetett is. Ettől eltekintve azonban — így argumentálunk — a fázisrendszernek összes fatermékekre nézve leendő egységes keresztülvitele egyrészt az államkincstár forgalmi adóbevételének biztosítása szempontjából, másfelől az adóellenőrzés költségeinek apasztása és az ezzel járó fölösleges zaklatások elkerülése céljából legalább is célszerűnek mutatkozik.

Mindezen előterjesztéseinknek és azok feletti tárgyalásainknak azonban foganatja nem volt, mert a pénzügyi kormányzat — úgy látszik — nem bírható reá arra, hogy a fázisrendszert akár csak a közszükségleti cikkekre vonatkozóan próbaképp életbeléptesse.

Erre utal az is, hogy tárgyalásaink közben váratlanul megjelent a pénzügyminiszter úrnak a *forgalmi adó váltságról* szóló 32.000/1926. számú rendelete, amely (az 1925. évi XXIII. t.-c. 9. §-ában foglalt) azon törvényes felhatalmazás alapján adatott ki, amely szerint a pénzügyminiszter úr vámmentes áruk után is legfeljebb 2% forgalmi adó szedését rendelheti el. A pénzügyminiszter úr ezen felhatalmazás teljes kihasználásával a *tűzifára* „további intézkedésig" 25.000 korona mm.-kénti átlagérték alapulvétele mellett 500 koronát, tehát 2% forgalmi adót vetett ki, a nélkül azonban, hogy az egyfázisú adórendszer behozatalára vonatkozó törvényes felhatalmazásadta jogával egyébként élt volna.

Minthogy ez a felhatalmazás a mult év június hó 30-án lejárt volna, a pénzügyminiszter úr négy nappal ezen határidő

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

előtt, vagyis június hó 26-án küldötte meg az érdekképviseleteknek, ezek között nekünk is, a vonatkozó rendeletek tervezeteit, és pedig két tervezetet: az egyik az „általános forgalmi adónak forgalmi adóváltság (ez lett volna a fázisos adó súlyosan hangzó magyar neve) fizetése útján való lerovásáról" szóló általános rendelkezéseket tartalmazta; a másik a „tűzifa és szén általános forgalmi adójának forgalmi adóváltság fizetése útján való lerovásáról" lett volna hivatva diszponálni.

A rendelkezésre álló idő rövidsége dacára is mindkét rendelettervezetre vonatkozóan megtettük észrevételeinket. Az első, vagyis a forgalmi adóváltság általános rendelkezéseire vonatkozó tervezet, nagyban és egészben helyesen juttatta kifejezésre az egyfázisú adórendszer azon sarkalatos elvét, amely szerint a termelés helyén és a behozatalban lerovandó adó valamennyi átruházási aktust magábanfoglalóan az egyszeres lerovással kiegyenlítést nyerjen. Csupán a fázisos adó alá eső árucikkek elkülönített könyvelése, nyilvántartása és bejelentésére nézve tartalmazott a tervezet olyan intézkedéseket, amelyek túlmentek a szükséges ellenőrzés határán, másfelől a fázisos adórendszer igénybevételét olyan formáliáktól tették volna függővé, amelyek mellett a kedvezményként feltüntetett fázisos adólerovás igénybevétele illuzóriussá válhatott volna. Ezek ellen az intézkedések ellen természetesen állást foglaltunk és azoknak megfelelő megváltoztatását kértük.

A második rendelettervezet ellen, amely a tűzifa és faszénre vonatkozó egyfázisú forgalmi adó részletes keresztülviteli módozatait tárgyalta, azokat a javaslatokat ismételtük meg, amelyeket e részben a korábbi előterjesztéseink során felhoztunk és fennebb már ismertettünk.

A két rendelettervezet közül a tűzifa egyfázisú adójára vonatkozó tervezet egyáltalán nem lépett életbe. Csupán a másik, a fázisos forgalmi adónak általános intézkedéseit tárgyazó tervezetből született meg azután 1926. évi június hó 30-án megjelent keretrendelet: a pénzügyminiszter úrnak 70.900. 1926. számú rendelete az „általános forgalmi adónak forgalmi adóváltság lefizetése útján való lerovásáról". Ez tudvalevően ismét csak keretrendelet, azért, mert csupán felhatalmazást

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

ad a pénzügyi kormányzatnak arra nézve, hogy „egyes, külön rendeletekben megállapítandó árukra nézve, egyetlen, a szállítás alkalmával teljesítendő adófizetéssel lehessen az adót leróni oly módon, hogy a váltságköteles szállítást megelőző és követő áruszállítások egészen vagy részben mentesüljenek az általános forgalmi adó fizetése alól". Ugyancsak általános elvi szabályokat tartalmaz továbbá ezen keretrendelet az adóalap meghatározására, s lerovására vonatkozóan. Köztudomású azonban, hogy a pénzügyi kormányzat e felhatalmazások egyikével sem élt, sőt időközben olyan nyilatkozatokat tett, hogy e felhatalmazással élni sem kíván, amiből azt kell következtetnünk, hogy a pénzügyminiszter úr a fázisrendszert végleg elejtette.

Mindez azonban nem fog hátráltatni bennünket abban, hogy a magunk fellépésével is alátámasszuk a többi érdekképviseleteknek azt az állandóan napirenden tartott egyetemes kívánságát, mely szerint a forgalmi adónak általunk óhajtott s egyedül célravezető reformja végleges és gyökeres megoldást nyerjen és nem fogunk nyugodni addig, amíg ez a kívánságunk magának utat törni nem fog.

Fentartott mérnöki munkák.

A mérnöki rendtartásról szóló 1923. évi XVII. t.-c. felhatalmazta a kereskedelmi miniszter urat, hogy a mérnöki munkáknak bizonyos kategóriáit rendeleti úton a mérnöki kamara tagjai részére tarthassa fenn. Ez a törvény ugyan már 3 év óta életbelépett, de mindeddig nem történt meg annak a rendeletnek a kibocsátása, amely a fenntartott munkáknak felsorolását tartalmazná. A Budapesti Mérnöki Kamara mult év közepén elkészítette a törvény idevágó rendelkezésének végrehajtásához szükséges rendelettervezetet, amelyet a kereskedelemügyi miniszter úr a Kereskedelmi és Iparkamarának és a többi érdekképviseleteknek megküldött állásfoglalás céljából. Ebből kifolyólag mi is állást foglaltunk a rendelettervezet intézkedéseivel szemben, amennyiben azok a szakmánk által érintett munkakörre vonatkoztak, és meg kellett állapítanunk azt, hogy a rendelettervezet túlságosan kitágította azon munkálatok körét, amelyeket kizárólag a szakvégzett mérnökök, illetve olyan mérnökök ügykörébe

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

kíván utalni, akik egyúttal a kamarának tagjai. Igy pl. a tervezetben az erdőbirtok értékelésének és becslésének munkálatai is a fenntartott munkálatok közé voltak felvéve. A javaslattal szemben nem helyezkedtünk ugyan a teljes elutasítás álláspontjára, amint azt a budapesti kereskedelmi és iparkamara tette; mégis azon nézetünknek adtunk kifejezést, hogy a tervbevett rendeleti szabályozás kizárólag azokat a munkálatokat ölelheti fel, amelyeknél a közbiztonsági szempontok betartása csupán a szakavatott mérnöki beavatkozás és felügyelet által garantálható és ezért a rendeletnek ilyen szellemben való újabbi átdolgozását tartottuk szükségesnek. Ennek a kívánalomnak a mult év végén megjelent újabb tervezet már annyiban meg is felelt, hogy mindenekelőtt világosan kifejezésre juttatta, hogy azok a munkálatok, amelyek harmadik személy megbízatása alapján önállóan és keresetszerűen végeztetnek, nem tartoznak a fenntartott mérnöki munkálatok közé. Ebből folyólag tehát a vállalatok saját kezelésében végzett munkálatok nem minősülhetnek „fenntartott munkák" gyanánt, ami által a rendeleti szabályozás helyes mederbe terelődött. Egyébként sikerült a részletekre vonatkozólag — e jelentésünket követő évben — a mérnöki kamara vezetőségével olyan szabályozást találni, amely az általunk egyedül irányadónak tartott közbiztonsági szempontokat kielégíti és a vállalatoknak autonómiáját a szóbanlevő munkálatok tekintetében semmikép sem befolyásolja.

Szociálpolitikai ügyek.

Szociálpolitikai ügyekben kifejtett működésünkről szólva, sajnálattal kell ismét konstatálnunk, hogy a szociális biztosításnak a kormány által annyiszor beígért átfogó reformja a lefolyt évben sem jutott közelebb a megvalósuláshoz. Az 1907 : XIX. t.-c. reformjavaslatai annak dacára, hogy azok az érdekeltséggel már több mint 4 évvel ezelőtt, minden részleteiben letárgyaltattak, még mindig nem kerültek az országgyűlés elé, úgy hogy a törvénynek orvoslás után kiáltó régi bajai és fogyatékosságai kedvezőtlen gazdasági viszonyaink közepette hatványozottabb mértékben voltak érezhetők.

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

A munkásbiztosítás ügyei körüli konkrét ténykedéseink közül kiemeljük a *balesetveszélyességi táblázat* módosítása tekintetében tett lépéseinket. A munkásbiztosítási törvény a balesetbiztosítási ágban felmerülő költségeket — értve ez alatt a balesetbiztosítási kártalanítási díjakat és költségeket — tudvalevőleg az ú. n. felosztó és kirovó eljárás szerint utólag kivetendő balesetbiztosítási járulék formájában üzemük veszélyességének arányában osztja fel az ipari munkaadók között. E célból a törvény 5 évi ciklusonkint balesetveszélyességi tarifának készítését rendeli el, amelynek érvényessége a mult év december havában lejárt. E balesetbiztosítási táblázattal szemben már annakidején, az 1918. évben, nagyarányú akciót indítottunk és az illetékes helyeken benyujtott terjedelmes emlékiratunkban a maga egészében feltártuk a veszélyességi tarifák rendszeri hibáit és rámutattunk ennek során azokra a nagy hibaforrásokra, amelyek a táblázat rendeltetését teljesen meghamisították, mert azt eredményezték, hogy a költségek felosztása végeredményben nem a valóságos veszélyességhez képest történik. Dacára annak, hogy ezen állításaink helytálló voltát annakidején matematikai számításokkal, statisztikai adatokkal kellően igazoltuk, nem sikerült a balesetbiztosítási veszélyességi táblázat életbeléptetését megakadályozni, még azon érvek sorompóba állítása dacára sem, hogy az a táblázat, amely az egyes üzemeket veszélyességi fokuk szerint, de helytelenül tarifálja, Nagymagyarország baleseti statisztikáján és teherbíróképességén épült fel és azt már ezért sem lehet Csonka-Magyarország megváltozott viszonyaira alkalmazni.

A táblázat megváltoztatására irányuló ezen érveinket az új veszélyességi táblázat tervezetével szemben ezúttal is érvényesítettük, azonban inkább csak jogfenntartás szempontjából, mert sajnálattal kellett tapasztalnunk azt, hogy ebbeli szakszerű s a produkált számadatok szerint megtámadhatlan érveléseink teljesen meddőeknek bizonyultak, sőt még magában az ipari érdekeltség körében, — amelynek pedig minden oka meg volna arra, hogy egy jó veszélyességi táblázat megalkotásával a költségek felosztásának helyes arányát biztosítsa, — sem találtak megértésre. A baleset-

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

veszélyességi táblázat elleni jogorvoslat kimerítésére egyébként összes tagtársaink figyelmét kellő időben és módon felhivtuk és őket ezen jogorvoslat mikénti alkalmazásának részletei tekintetében is megfelelő útbaigazításokkal láttuk el.

Az 1907: XIX. t.-c. sokat ígért reformja helyett a népjóléti kormányzat más szociális törvényhozási ideával lépett elő, amennyiben a mult év közepe táján megküldötte az érdekképviseleteknek, ezek között egyesületünknek is, a *munkahiány elleni kötelező biztosításra* vonatkozó törvényjavaslat tervezetét. Tette ezt a gazdasági depresszió mélypontja idején s akkor, amikor azon országok, ahol e biztosítás érvényben van, oly nyomasztóan érzik annak terhét, hogy keresve keresik az azt a módot, amellyel a munkahiány elleni kötelező biztosítás rendszerétől szabaduljanak, éppen mert az a munkanélküliség annyira égető nagy problémájának megoldásra alkalmatlannak bizonyult. A tervezettel szemben az érdekképviseletek összessége, és így egyesületünk is arra az álláspontra helyezkedett, hogy a javaslat az iparra és kereskedelemre a jelenlegi gazdasági pangás közepette oly nagy — a megejtett számítások szerint évente kb. 25 millió a. K. — terhet róna, amelyet az ipar és kereskedelem annál kevésbbé tudna elviselni, mivel azokat a javaslat egyedül reájuk kívánja hárítani; ezenfelül a javaslat hazai viszonyaink között egyenesen a munkátlanság mesterséges kitenyésztését jelentené; mivel pedig a javaslatnak ezen szervi fogyatkozásai semmiféle formában sem küszöbölhetők ki, az ipari és kereskedői érdekeltségek a javaslat részleteivel egyáltalában foglalkozni sem óhajtanak.

A gazdasági tényezőknek ezen a szaktanácskozmányon impozáns egyértelműséggel megnyilatkozott visszautasítása a kormányzatot — úgy látszik — visszavonulásra bírta és remélhető, hogy újabb próbálkozásokkal ezen a téren találkozni nem fogunk.

Detailfakereskedelmi szakosztályunk.

Detailfakereskedelmi szakosztályunk beszámolónk évében is az alapszabályaink értelmében biztosított autonómiáján belül érvényesítette azokat a kívánalmakat, amelyek a detailfakereskedelem szempontjából megnyilvánultak. A kö-

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

tött gazdálkodás idejének áldatlan korszaka alatt szakosztályunk munkássága tudvalevőleg főként abban merült ki, hogy elhárítsa azokat a vehemens támadásokat, amelyek az árdrágító visszaélésekről szóló törvény paragrafusai alapján üldözőbe vett kereskedelem ellen intéztettek, s hogy az árszabályozást és ellenőrzést intéző tényezőket kellően tájékoztassa, s ezzel a detailkereskedelemnek a fennállott korlátok között lehetséges nyugodt akcióképességét biztosítsa. Amióta kereskedelmünk a hatósági kontroll nyüge alól felszabadult, szakosztályunk kizárólag a detailkereskedelem belső ügyeinek szentelhette és szentelte is magát. Ezen a téren igen tág tere nyilott a teendőknek. Hogy egyébről ne szóljunk: a detailfakereskedelemnek a hatósági árszabályozás és árellenőrzés megszűnésével legsürgősebb feladatává vált gátat vetni annak a mindenütt felburjánzott illoyalis versenynek, amely a szakmának a háború s különösen az azt követő idők óta beállott túltengése miatt ütötte fel fejét, s amely tisztességtelen versengéssel szemben kizárólag a szakma legitim elemeinek összeállása biztosíthatja a kedvezőtlen gazdasági viszonyok mellett mind nehezebbé való fennmaradás előfeltételeit. E tekintetben — amiként már erről mult évi jelentésünkben is beszámoltunk — szakosztályunk már azonnal a kereskedelem szabaddáválása után megtette a kezdeményező lépéseket, amennyiben igyekezett a szakma tagjait megnyerni arra, hogy álljanak össze a végett, hogy a kebelükben dúló esztelen és a kedvezőtlen üzletmenet folytán egyenesen öldöklővé fajult versenyt kiirtsák. Az e végből kötendő egyezmény tárgyában elmult évben ismételten felvettük az abbanmaradt tárgyalások fonalát; sajnálattal kellett azonban tapasztalnunk, hogy tagtársaink túlnyomó részében még mindig hiányzik annak a felismerése, hogy a detailfakereskedelemnek, mint minden egyéb a verseny által sújtott foglalkozási ágnak boldogulása ma csakis a közös érdek által vezérelt szervezkedés útján érhető el, s így tárgyalásaink az elmult évben is megfeneklettek. Azonban a fájdalmasan tapasztalt közöny sem fog visszariasztani bennünket attól, hogy abbanmaradt munkákat változatlan erővel és a kitűzött cél megvalósításának szükségességétől hevített ambi-

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

cióval és optimizmussal továbbfolytassuk, s meg vagyunk győződve arról, hogy ha tagtársaink ebbeli igyekezetünkben bennünket hasonló ügyszeretettel fognak támogatni, úgy sikerülni fog a detailfakereskedelmi érdekeknek hatályosabb védelmét s ezzel a detailkereskedelem prosperitásának lehetőségét megteremteni.

Szakosztályunk egyébként szokásos összejöveteleit hosszabb-rövidebb időközökben beszámolónk évében is megtartotta, s azokon mindenkor megbeszélte a napi kérdéseket, továbbá azokat a tennivalókat, amelyek a detailfakereskedelmi érdekek szempontjából az egyesület kebelében keresztül viendők voltak.

A »FAKSZ.« ügye.

Szakosztályunk az elmult évben változatlan kitartással folytatta azt a mozgalmat, amelyet „falusi kislakásépítő szövetkezet", a „FAKSZ"-ügyében még az előző évben kezdeményezett és amelynek célja annak elérése volt, hogy a földbirtokreform keretében házhelyhez jutott igényjogosultak házainak felépítéséhez szükséges faanyagok beszerzése céljából tervbevett szövetkezeti raktárak felállítása mellőztessék és hogy mindenesetre meggátoltassék az, hogy a szövetkezeti fatelepek mások, mint a házhelyhez jutottak részére árusítsanak faanyagokat. Mult évi jelentésünkben megemlékeztünk már arról, hogy a kereskedelemügyi miniszter úrnál ezirányt tett számos előterjesztésünk és eljárásunk folytán a miniszter úr 53.958/1926. a kelt) leiratával egybek között azt közölte szakosztályunkkal, hogy felhívta az Iparosok Országos Központi Szövetkezete kötelékébe tartozó FAKSZ.-ot, miszerint alapszabályainak 20. §-ában foglaltakra való tekintettel tartózkodjék a nemtagoknak való árusítástól és ilyen értelemben utasítsa vidéki kirendeltségeit. Egyúttal arra is felhívta a miniszter úr egyesületünket, hogy amennyiben az eljárásaink folyamán szóvá tett panaszok tagtársaink jelentései szerint megismétlődnének, azokat hozzuk a miniszter úr tudomására. Ezek a panaszok, sajnos, jelentésünk évében sem szüntek meg, (sőt részben még ma is napirenden vannak), ami parancsoló kötelességünkké tette, hogy különösen az e részben érdekelt vidéki tagtársainkat létükben fenyegető

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

veszedelem elhárítása érdekében közbenjárásunkat illetékes helyen megismételjük. Aktuálissá tette ezt az a körülmény, hogy a mult év nyarán a kormányzat a falusi kislakás építkezés mikénti megoldását újbóli megfontolás tárgyává készült tenni, amiért is a detailfakereskedelmet ért nagy sérelmekre ismételten felhívtuk a kormányzat összes tényezőinek figyelmét és memorandumokban kértük a panaszok orvoslását.

E memorandumainkban újólag hangoztattuk azt a meggyőződésünket, hogy a szövetkezeti telepek, amelyek a falusi kislakásépítkezés céljára részben már felállíttattak, részben pedig felállítani szándékoltattak, a kislakásépítkezés faanyagellátásának megfelelni képesek nem lesznek. Rámutattunk arra, hogy a telepek vezetéséhez a megkívánt kereskedelmi érzéken és körültekintésen kívül mindenekfölött szakértelem szükséges és ezért a FAKSZ. hálózatába bekapcsolni kontemplált szövetkezeti telepek, — amelyeknek egyike élén, beszerzett információink szerint a legeltetési társulat elnöke áll, — feladatuknak a kellő szakértelem hiányában megfelelni nem tudnak; másfelől az élvezett állami kedvezményeket felemésztő nagy költségekkel végeredményben közpénzekből fenntartott eme szövetkezeti raktárak a legális fakereskedelmet a nemtagok részére szabálytalanul eszközölt és jóval az igazolható napi árakon alul történt eladásaikkal egyszerűen lehetetlenné teszik. Számos konkrét példát hoztunk fel annak igazolására, hogy az ilyen szövetkezeti gestió milyen állapotokat teremt, s mennyire sérti tagtársaink érdekeit és hogy ezen messzemenő adó, tarifális és egyéb kedvezményekkel és hatósági segítséggel működő szövetkezeti telepek mennyire veszélyeztetik annak a fakereskedelemnek létét, amely a közterhek súlya alatt nyög és amely a másfél év óta pusztító gazdasági krízis következményeként csak a legnagyobb erőfeszítéssel tudja üzletét fenntartani. Ezen fenn nem tartható állapotnak megszüntetését egyedül azáltal véltük elérhetőnek, — és ennek erőteljes kifejezést is adtunk, — hogy a kormányzat a kislakásépítkezéshez szolgáló faanyag ellátásának kontemplált rendszerével szakít és *az akciót az arra reászolgált vidéki fakereskedelem bekapcsolásával viszi*

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

keresztül. Előterjesztéseinknek tehát egyfelől az volt konklúziója, hogy a magas kormányzat a szövetkezeti fatelepek felállításának rendszerét ejtse el, vagy ha ezt bármely okból nem tehetné, úgy felügyeleti hatáskörében gondoskodjék arról, hogy a szövetkezetek alapszabályaiknak azt a rendelkezését, amely szerint egyedül tagjaik számára árusíthatnak, szigorúan tartsák be. Másfelől konkrét gondoskodást kértünk abban az irányban, hogy a házhelyesek részére szolgáló faanyagok elosztása az arra érdemes helybeli fakereskedők bevonása útján, szükség esetében ebbeli eladásaiknak legmeszszebbmenő ellenőrzése mellett történjék. Hangsúlyoztuk e részben azt, hogy a detailfakereskedelem teljes tudatában van annak, hogy a földbirtokreform keretében házhelyhez jutottaknak fedél alá juttatása és hajlékaiknak a lehető legolcsóbb költséggel való felépítése egy olyan nagyjelentőségű szociális feladat, amelyet minél előbb meg kell valósítani és hogy a detailkereskedelem teljesen átérezve eme szociális cél nagyfontosságát, áldozatokat is hajlandó hozni azért, hogy az anyagellátás a lehető legméltányosabb árban történjék. Azonban ismételten tiltakoztunk az ellen, hogy ezt a fontos szociális célt szolgáló akciót nemcsak az állam anyagi érdekeinek, hanem egyúttal a detailfakereskedelem fennállásának veszélyeztetésével akként hajtsák végre, hogy maga a cél: a házhelyek felépítése is kérdésessé váljék.

Ezen céltudatos fellépésünknek — örömmel konstatálhatjuk — meg volt a kellő eredménye. A kereskedelemügyi miniszter úr már csak a jelentésünk utáni esztendőben közölte velünk 91.191/926. számú leiratával, hogy panaszaink orvoslása végett a földmívelésügyi miniszter úrral érintkezésbe lépett. Döntő fordulat azonban ez ügyben — ugyancsak már beszámolónkat követő évben — csak akkor állott el, amikor a FAKSZ. élére más vezető férfiak jutottak, akik nemcsak helyes gyakorlati kereskedői érzékkel, hanem a kereskedelem jogos érdekei iránti elismerésreméltó megértéssel tudatára ébredtek annak, hogy az anyagellátásban a kereskedelmet nélkülözni nem lehet. A FAKSZ. vezetősége ekkor tárgyalásokba lépett velünk és lekötötte magát ama ígéret mellett, hogy az anyagbeszerzés és ellátás lebonyolításába az ország fakereskedel-

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

mét is belekapcsolja és ezt a szándékát kifejezésre is juttatta azon felhívásokban, amelyeket az igényjogosultakhoz intézett abban az irányban, hogy anyaghiteligényeiket jelentsék be. E felhívásokban ugyanis kifejezetten bennefoglaltatik, hogy az igényjogosultak, amennyiben anyaghitelüket megszavazzák, a megszavazott hitelkereteken belül kiszolgáltatandó fa- és építési anyagokat a FAKSZ. által kijelölendő kereskedőnél fogják megkapni. A bekapcsolás keresztülviteli módozatai természetesen még hosszas tárgyalásokat igényelnek; reméljük azonban, hogy ezen tárgyalásaink is mielőbb eredményes befejezést fognak nyerni és ezáltal a detailfakereskedelmünket már évek óta nyugtalanító szövetkezeti konkurrencia törvényes keretekbe fog terelődni. A magunk részéről nem feledkezhetünk meg arról, hogy a FAKSZ. vezetőségének a kezdeményezésünkkel szemben tanusított jóakaratú megértésért s az általunk képviselt érdekek felkarolásáért ezen a helyen úgy a szakosztály, mint tagtársaink nevében hálás köszönetünket rójjuk le.

Az itt tárgyalt akciótól még egyéb, bizonyára ugyanily jelentős eredményt is várunk: és ez az, hogy az akcióba való bekapcsolás érdekében feltétlenül megejtendő körzeti szervezkedés össze fogja hozni vidéki tagtársainkat abban az irányban is, hogy *más* közös érdekű ügyekben is velünk és egymással egyetértve járjanak el. Abban a reményben zárjuk tehát le ebbeli jelentésünket, hogy kartársaink e mozgalomból kifolyólag végre tudatára fognak ébredni annak, hogy az egy úton, egymás mellett való haladásban rejlik minden boldogulás titka, és ha azok a felhívásaink, amelyeket mint minden évben, úgy most is megismétlünk, nem fognak meddőeknek bizonyulni, úgy a detailfakereskedelmi szakma közös javára szolgáló szerves együttműködésünk bizonyára meg fogja teremni áldásos gyümölcseit.

Kooperációink.

Amidőn a gazdasági testületekkel és érdekképviseletekkel való együttműködésünkről emlékezünk meg, első helyen kell szólnunk a Fakereskedelmi Csarnokról, amelyhez való viszonyunkat a lefolyt évben is a közösségből fakadó összhangzatos együttműködés jellemezte. Azok a törekvések, amelyek

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

a Csarnok kebelében abban az irányban nyilvánultak meg, hogy a Csarnokot eredeti alapszabályszerű rendeltetésétől eltérítsék és annak kebelében érdekképviseleti ambiciókat szítva, a Csarnokot egyesületünktől, mint a szakma országos érdekképviseletétől elválasszák, a mult évben végleg megszüntek és az az általunk kezdettől fogva mindig hangoztatott egyedüli helyes felismerés tört magának utat, hogy a Csarnok hivatásának csakis akkor felelhet meg, ha megmarad eredeti rendeltetési körében, vagyis abban a feladatkörében, hogy a szakma minden tagozatát magában egyesítő üzleti társas és összejöveteli helyül szolgáljon és a kari együvétartozás szellemét ápolja és fejlessze. Ennek a helyes felismerésnek keresztülhatolása termékenyítőleg hatott egyesületünk működésére is, mert egy nyugodt atmoszférát teremtett, amely lehetségessé tette, hogy a szakma körében kiváltódó óhajok és kívánalmak s a Csarnok, illetve kiküldöttei révén közvetlenül egyesületünk tudomására jussanak, s azoknak eleget tegyünk, ami nagyban előmozdította közös törekvéseink sikerét. Biztosak vagyunk benne, hogy ezen a csapáson haladva, továbbra is sikerülni fog a két testületnek, amelynek egysége már a tagok és a vezetőség nagy részének közössége által is adva van, harmonikus és egymást kiegészítő, eredményes működést kifejteni.

A *Budapesti Kereskedelmi és Iparkamara,* mint mindig, tavaly is előljárt azon mozgalmakban, amelyek a hazai ipar és kereskedelem összessége érdekeinek védelmét célozták. A Kamara intézett a mult esztendőben is minden általános közgazdasági érdekű akciót, s azokba tömörítette az összes érdekképviseleteket, ami bizonyára nagyban hozzájárult az összesség szolidaritását kifejező közös fellépés erejének fokozásához. Szakkérdésekben a Kamara mindig kikérte a mi hozzászólásunkat és véleményünket, amely felhívásnak természetesen minden alkalommal készséggel tettünk eleget.

A *Magyar Gyáriparosok Országos Szövetségével* való kapcsolatunk ama benső barátság jegyében alakult, amely egyesületünket a GYOSZ.-hoz már tagsági kötelékénél fogva is hozzáfűzi s a GYOSZ. törekvéseinknek mindig megértő és szolgálatkész támogatója volt. Az *Országos Magyar Ke-*

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

reskedelmi Egyesülés a kereskedelem létérdekeiért folytatott elszánt és bátor harcában mindig maga mellett találta egyesületünket.

Az *Országos Erdészeti Egyesülettel* már a gondozásunkra bízott hazai termelésben nyilvánvaló érdekközösség révén is többízben jártunk el együtt és az Országos Erdészeti Egyesület erkölcsi tekintélyével nagymértékben elősegítette közös kívánalmaink érvényesülését.

Kedves kötelességet teljesítünk akkor, amidőn mindezen társérdekképviseleteknek ügyeinkkel szemben tanusított megértésért és támogatásért őszinte köszönetünket nyilvánítjuk.

Szakvélemények.

Egyesületünk jelentésünk évében is igen széleskörű tevékenységet fejtett ki, mint a hatóságok, bíróságok és gazdasági testületek szakértői véleményt nyilvánító közege. Az e részben hozzánk érkezett megkereséseket mindenkor legnagyobb lelkiismeretességgel és pontossággal intéztük el. Ezenfelül árigazolások s egyéb szakértői funkciók útján természetesen tagtársainknak számos ízben álltunk rendelkezésére.

Szokványok.

A fakereskedelemi szokványok több évi hosszas és fáradságos munkálat után végre a mult évben elkészültek, amennyiben, approbálván a bizottságilag átdolgozott végleges szöveget, azt sajtó alá rendezhettük és a szokványokat végre átadhattuk nemcsak a szakma, hanem a kereskedelmi élet nyilvánosságának is.

Amikor erről most beszámolunk, nem mulaszthatjuk el ehelyütt is hálás köszönetünket és elismerésünket kifejezni, mindazon itt egyenkint csupán helyszűke miatt fel nem sorolható tagtársainknak, akik a fakereskedelmi szokványok összeállításának fáradságos és nehéz munkájában résztvettek, s ezzel az üzánszok összeállítását és kiadását lehetővé tették.

Irodánk.

Irodánk ügyforgalma főleg tagjaink létszámbeli gyarapodása folytán az elmult évben lényegesen emelkedett. Az iroda tagtársainkat a folyamatban lévő egyesületi ügyekről állandóan tájékoztatta és őket ügyeikben felvilágosításokkal és útbaigazításokkal látta el.

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

E helyütt tartjuk felemlítendőnek, hogy a mult év végén egyesületünk kebelében külön *biztosítási szakirodát* állítottunk fel. A kormány tudvalevően a biztosítási szerződésekre, illetve a visszatérő időszakokban esedékes díjak behajthatóságára vonatkozóan még a mult évben egy törvényjavaslatot terjesztett be, amely a biztosított felekre nézve a biztosítási szerződések tekintetében lényeges megszorításokat tartalmazott. Ez a körülmény kötelességünkké tette, hogy az új törvényjavaslat törvénnyé válása esetére már jó előre gondoskodjunk tagtársaink azon életbevágóan fontos érdekeinek szervezett védelméről, amelyek az alkotandó új törvénnyel szemben felmerülnek. Az ezen célból létesített szakirodánk a lefolyt esztendőben a dolog természetétől folyóan csupán a javaslat törvényerőre emelkedése esetére az érdekeltség szempontjából szükséges előkészítő intézkedések megtételével foglalkozhatott, érdemleges működését azonban már csak a jelentésünket követő esztendőben kezdhette meg, amikor a javaslat mint törvény becikkelyeztett. Fel kell hívnunk ez alkalommal is tagtársaink figyelmét arra, hogy biztosításaiknak a törvény időközbeni életbelépte folytán mind sürgősebbé vált megnyugtató rendezését irodánk közreműködésével eszközöljék, mert a biztosítás minél előnyösebbé tétele körül felmerülő közös érdekek csak így fognak kellő hatállyal érvényesülni.

Végül említést kell itt tennünk *tarifaosztályunkról* is, amely *Neubauer Vilmos* nyug. államvasúti főfelügyelő szakszerű vezetése alatt tagtársaink díjszabási ügyeit azok megelégedésére látta el, nekünk pedig tarifális ügyeink intézésében bevált, meghitt szakértőnk volt.

Választott bíróságunk.

Választott bíróságunk az intézmény felállításával kontemplált s azóta meglehetős határozottsággal kialakult keretek között működött a mult évben is, és számos ízben bizonyult az ügyek szakavatott, lelkiismeretes és — ami talán a leglényegesebb — expeditív döntő bírájának.

A bíróság munkájának helyes megalapozása érdekében fel kell hívnunk tagtársaink figyelmét arra, hogy a választott bíróság hatáskörének kikötését tartalmazó záradékot köté-

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

seikben *lehetőleg mindig* azon formulák egész terjedelmükben való felhasználásával alkalmazzák, amelyeket körleveleink kapcsán évről-évre meg szoktunk küldeni. Közölnünk kell ugyanis a kir. Kúriának a mult évben egy konkrét esetből kelt határozatát, amelyben, megállapította a hatáskör *hiányát* azért, mert „a peres felek irásbafoglalt szerződése nem foglalja magában a Magyar Fatermelők, Fakereskedők és Faiparosok Országos Egyesülete választott bíróságának kikötését". Azon védekezéssel szemben, hogy az alávetés a felek irányadó ügyleti akaratából is megállapítható, a határozat azt mondja, hogy „közömbös az ebbeli ügyleti szándék fenforgásának kérdése, mert a peres felek ily értelmű megállapodása esetében is annak irásbafoglalása hiányában érvénye nincsen". E döntés helyességéhez sok szó fér s mi a magunk részéről azzal egyáltalán nem érthetünk egyet; azonban e döntés mellett nem szenvedhet kétséget az, hogy választott bíróságunk minél gyakoribb igénybevehetősége érdekében fokozott mérvben van szükség arra, hogy tagtársaink választott bíróságunk hatáskörének kikötésénél az evégből általunk kiadott formákhoz mindenkor alkalmazkodjanak.

Egyebekben választott bíróságunk ügyforgalmát illetőleg jelenthetjük, hogy az év folyamán beérkezett hozzánk: 22 ügy, ebből ítélettel befejeztetett: 6 ügy, egyességileg 8 ügy, perenkívül megszünt: 4 ügy, függőben maradt: 4 ügy.

Intern ügyek.

Áttérve most már egyesületünk belső élete főbb mozzanatainak ismertetésére, mindenekelőtt mélységes fájdalommal kell megemlékeznünk arról a nagy veszteségről, amely egyesületünket egyik legrégibb és legkiválóbb tagja és volt alelnöke, *Spitz Marc* elhalálozásával érte. Egész ember volt ő, a „vir integer" mintaképe, aki rátermettségével és fáradhatatlan munkabírásával nemcsak cégének szerzett tekintélyt és nevet, hanem egyesületünk életében is mindenkor kimagasló szerepet játszott, mert ritka odaadással és buzgalommal szentelte magát a szakma közügyeinek. E mellett a nemesen érző és gondolkodó kartárs is sírba szállt vele, akinek emlékét mindnyájunk szeretete és hálás kegyelete övezi.

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

Azt indítványozzuk, hogy megboldogult alelnökünk elhalálozása felett érzett őszinte, fájdalmas részvétünk a közgyűlés jegyzőkönyvében is kifejezést nyerjen.

Kidőlt továbbá sorainkból a szakma régi, érdemes tagja, *Rothberg Vilmos;* elhunytak ezenkívül *Adler Ernő, Ehrenfeld Sándor* és *Róheim Lipót,* derék tagtársaink.

Mindnyájuk emlékét szeretettel őrizzük s a mai ülés jegyzőkönyvében szintén megörökíteni kérjük.

Tagtársaink létszáma az elmult évben is örvendetes gyarapodást mutat, amennyiben számuk (656-ról) 205-el emelkedett, úgy, hogy ezidőszerint 861 rendes tagunk van. Ezenkívül tagtársaink közé számítjuk még állandóan a Trianon óta tőlünk elszakadt tagtársainkat, kiknek helyeit továbbra is fenntartjuk az ő számukra.

Egyesületünk pénzügyi állapotáról külön előterjesztendő zárszámadásaink tesznek tanuságot. Pénzügyi eredményeink a lefolyt évben kielégítőknek jelezhetők, mert a dologi és személyi kiadásainknak a legszükségesebbre való redukálása folytán sikerült egyesületünk pénzügyi egyensúlyát fenntartani, ami azonban az elmult esztendőben is részben azon tagtársaink áldozatkészségének volt betudható, akik a minimális tagsági díjakon felül önként állapították meg tagsági hozzájárulásuk mértékét. Szívből jövő kötelességet teljesítünk akkor, amikor ezen tagtársainknak egyesületünk iránt tanusított áldozatkészségükért hálás köszönetünket nyilvánítjuk.

Nem fejezhetjük be beszámolónkat a nélkül, hogy meg ne emlékeznénk arról az önzetlen és lelkes támogatásról, amelyben úgy a napi-, mint főleg a szaksajtó egyesületünk és a szakma ügyeit részesítették, amennyiben állandóan rendelkezésünkre állottak és tagtársainkat egyesületünk mozgalmairól és az őket érdeklő szakmabeli ügyekről mindenkor pontosan tájékoztatták. Ezért a tevékenységükért ezen a helyen őszinte köszönettel adózunk nekik.

Alapszabályaink 19. §-a értelmében a tisztikar újjáválasztás alá esik, vagyis az elnökség, a választmány 60 tagja, az igazgató, pénztáros és ellenőr a t. Közgyűlés által megválasz-

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

tandók lesznek. Megválasztandó lesz ezenkívül alapszabályaink 33. §-a értelmében a választott bírói tanács 70 tagja is.

Amidőn mandátumunk lejárván, azt a t. Közgyűlés kezébe ezennel visszatesszük, tisztelettel kérjük a t. Közgyűlést, méltóztassék ezen jelentésünket tudomásul venni, az előterjesztett költségvetés, zárszámadások, valamint a pénztári jelentés letárgyalása után a felmentvényt nekünk, a pénztárosnak, ellenőrnek és a számvizsgáló bizottságnak az 1926. évre megadni.

Budapest, 1927. május 12.

Az Igazgató-Választmány.

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

Zárszámadás az 1926. évről.

BEVÉTEL.	K	KIADÁS.	K
Tagsági díjak	124,592.336	Tiszti fizetések és egyéb személyi kiadások	71,869.200
Választott bírósági díjak	14,766.000	Lakbér	33,567.100
Rendkívüli bevételek	25,382.880	Világítás és fütés	10,757.430
		Hirlapok és szaklapok	7,801.100
		Postaköltségek	4,078.996
		Nyomtatványok	8,178.600
		Fenntartási költségek	1.116.850
		Altiszt	7,828.000
		Telefon	10,170.450
		Rendkívüli kiadások	3,203.400
		Tagsági kötelezettségek	1,000.000
		Pénztári maradvány	5,170.090
Összesen . .	164,741.216	Összesen . .	164,741.216

Budapest, 1926. évi december hó 31-én.

Megvizsgáltuk és rendbenlevőknek találtuk:

A számvizsgáló bizottság:

Budapesten, 1927. évi május hó 16. napján.

Galambos Imre s. k. **Raskó Rezső** s. k. **Tauszig Tibor** s. k.

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

Költségvetés az 1927. évre.

Bevétel	P	Kiadás	P
Tagsági díjak és hozzájárulásokból	12.000	Tiszti fizetések és személyi kiadások	7.000
Egyéb hozzájárulásokból	2.000	Lakbér	3.700
Választott birósági díjakból	1.000	Fütés és világitás	900
		Hirlapok, szaklapok, tarifák	600
		Postaköltségek	500
		Nyomtatványok	650
		Fenntartási költségek	250
		Telefon	900
		Tagsági kötelezettségek	300
		Rendkívüliek	200
Összesen . .	15.000	Összesen . .	15.000

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

ERDÉSZETI EGYESÜLET 1851

Költségvetés az 1927. évre.

Tagsági díjak és hozzájárulásokból . .		Tiszti fizetések és személyi kiadások	
Egyéb hozzájárulásokból		Lakbér	
Választott bírósági díjakból		Fűtés és világítás	
		Hivatalok szükségben tartása	
		Postaköltségek	
		Nyomtatványok	
		Természetbeli költségek	
		Telefon	
		Tagsági közlekedtetések	
		Kerületi ülések	
Összesen . .	15.000	Összesen . .	15.000

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET
1851
1866/

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET
1851
/1866/

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.